



Terorîzm Parek Ji Stratejiya Îranê Ye

Nameya Birêz Mîstefa Hicrî Bo Birêz "Bon Ki Moon"



2

Cudabûnên Nava Refên PDK Îranê, Sedem û Encamên Wan



3

Şewat Yê Bûye Alewa Givaya Rejîmê Bo Ser Xelkê Kurdistanê



5

Pêvajoya Xebata Jinan Di Îranê De



8

Di Edebiyatê De Forma "Ez"



9

SÎNOR



10

Piştî axaftina Buş
li ser piştevaniya
Îranê ji sebebkarên
tund û tûjiyên di
Îraqê de, "Can
Negroponte"
berpîrsê saziya
Ewlekarî ya
Neteweyî ya
Dewletên Yekbûyî
yên Amerîkayê,
rejîma Îranê bi vê
yekê tawanbar kir
ku ji kiryarên
terorîstî weke parek
ji stratejiya
ewlekariya netewî
ya xwe mifahê
distîne. Wî da



zanîn: "Nirxandina me eva ye ku Îran karîn û şiyana xwe di îdarekirina kiryarên terorîstî li derveyî welat, weke faktereke bingehîn di stratejiya ewlekariya netewî ya dihesibîne".

Herweha vê yekê weke alavê bo pêşgîrî ji êrişên Amerîka û Îsrailê, jar û lawazkirina Îsrailê, xurtkirina nifûza xwe ji rêya tirs û xof û hovîtiyê û neçarkirina hêzên Amerîkayê bi derketin ji deverê dihesibîne.

Li doma axaftina xwe de îşare bi Hizbulaha Lubnanê kir ku li warê malî, perwerdehî û leşkerî ve girêdayî bi Îranê ye û got: "Hizbula mêhwera "stratejiya terorîstî ya Îranê pêk tîne".

Wî hişyarî da ku nabe Îran bibe xwediyê çekên pêşketî, çunku gefek mezin bo ser welatên Kendava Fars û berjewendiyên Amerîkayê ye.

Barzan Tikrîtî û Ewad Bender Hetin Îdam Kirin

Li gor
agahiyên
Ajansên
nûçeyan
vê sibê
seet 5'ê
hikmê
sêdaredan
ê li ser



zirbirayê Sedam, Barzan Tikrîtî û Ewad Bender de hate cî bi cî kirin.

Her yek ji wan li doza Doceylê de bi Sedam Husên re biryara kuştina 148 hevvelatiyên Şîi dabûn û her bi vê sedemê hatin îdamkirin.

Konferansa: "Turkiye li Aştiya xwe digere" li Enqereyê hate lidarxistin



Dom R: 7

Derhêner Seyfedîn Cebârî:

"Rêveçûna Festîvala Navneteweyî ya
Kurtefilmên Li Kurdistanê, Gaveke Girîng
û Dîrokî Ji Bo Sînemaya Kurdî Bû"

Hevpeyvîn di R: 11





Nameya Birêz Sekreterê Giştî Yê PDK Îranê Bo Birêz “Ban Ki Moon”, Sekreterê Giştî Yê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî



Birêz “Ban Ki Moon”! Sekreterê Giştî yê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî! Pîrozbahiya hîlbijatin û destbikarbûna cenabê te weke Sekreterê Giştî yê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî, dikim û hêviya serkevtina te li bi cihanîna vî erkê girîng de dixwazim. Erxayîn im cenabê te hest bi qursbûn û girîngiya bi stûgirtina vî erk û berpirsariya girîng û hesas kiriye û haydar in ku di dema destbikarbûna we de, li cihên cur bi cur ên cihanê de weke Afrîqa, Asiya û nemaze li Rojhilata Navîn, tevî çî cure pirsgrêk, alozî û neewlehiyan ber bi rû ne. Birçibûn, newekhevî û hin berçaviyên civakî yê din mefer ji xelkê birandine. Desthilata zordarane ya hikûmetên dîktator, paremayî û ne îroyîn, jiyân, maf û azadiyên bi sedan milyon mirovan kirine goriyê îdeolojî û totalîterxwezîyên xwe, pêtir ji wê yekê jî ewlehî û aramiya zaf cihan xistine tirs û xeterê ku yek ji berçavtirîne wan rejîmane, rejîma Komara Îslamî ya Îranê ye.

Keyfxweş bûm ji ber ku yek ji armancên we ji bo rûbirûbûn tevî pirsgrêkan, sertazekirina bawriya civaka navneteweyî bo NY'ê ye. Gumana min di vê

yekê de tune ye ku cenabê te haydar e ku NY,ê demekê dikare hitbar û baweriya civaka navneteweyî bigerîne cem xwe ku di peydakirina rê û çareya pirsgrêkan de adilane rîftarê bike û ji bo parastina mafê mirovan di her kuncê wê cihanê de çalakî bigere. Di welatê me Îrana bin desthilata Komara Îslamî de, maf û azadiyên pêtir ji 70 milyon kesan bi awayeke herî dijwar tê binpêkirin û xortên ser bi neteweyên din ên Îranê û yek ji wan neteweya Kurd li mafê neteweyî xwe hatine bêparkirin û di vê rastê de kêm sal hebûne ku Komara Îslamî ya Îranê ji aliyê Komîsyona Mafê Mirovan ya NY'ê ve, nehê mehkûmkirin. Bi eşkere fitnê û arîşê di welatên herêmê de çêdike, maytêkirinên di kar û barên welatên Libnan, Efxanistan, Îraq û ... de ji kesê re veşartî ninin.

Dijberiya hemû tevger û pêvajoyên aştîyê û yek ji wan aştîya di navbera Îsraîl û Felestînê de, dike. Li astên bilindtir de jî him bi hegera cehdkirinê ji bo bidestveanîna çekên Etomî û him jî bi pêkanî û bihêzkirina taqim û destekên terorîstî û berfirehkirina terorîzmê yê bûye xeterake berçav bo civaka navneteweyî û di vê derheqê de tevî her yek ji wan pirsgrêkan, ne tenê kêmtirîn hemyet û

girîngiyê nade mehkûmkirinan û biryarên NY'ê, koneya Ewlekariyê û Komîsyona Mafê Mirovan yê ve rêxistinê, belku bi qumar û laqirdî digire û her ev yeka jî baweriya xelkê û azadîxwazan derheq NY'ê, dibe bin pirsariyê. Ya ku dikare vê hitbar û baweriyê vegeerîne bo vê rêxistina navneteweyî, rû bi rû bûna micid û bibandor e tevî vê rejîmê û rejîmên weke wê.

Bi giştî xelkê Îranê û nemaze xelkê Kurdistanê Îranê bi hêviyekê ve mêzîyê hewlên cenabê te di pêxema bibandortir bûna NY'ê û vegeandina hitbarê bi vê rêxistinê ye. Partiya me jî, Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê amadeyî hemû cure hevkarîyê ye tevî NY'ê di çarçoveya her çehdeke de ku mafê mirovan dabîn bike, aştîyê li pey xwe bîne û terorîzmê binbir bike.

Tevî hêviya serkevtina dubare bo cenabê te

Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê

Sekreterê Giştî

Mistefa Hicrî

13.10.1385

03.01.2007

Seredana Şandeke Bilind A Sê Partiyên Kurdistanê Turkiyê Li Deftera Siyasî Ya PDK Îranê



Şandeke bilind û hevbeş a Partiya Sosyalîst a Kurdistanê (PSK), Partiya Demokrat a Kurdistanê (PDK Bakûr) û Partiya Welatparêzên Demokrat a Kurdistanê (PWD - K) ê ku pêkhatibû jî birêz Mesûd Tek, Sekreterê Giştî û Nûredîn Agirî endamê rêberiya PSK'ê, birêz Rojhat Amedî, Sekreterê Giştî û Nêçîr Cizîrî, endamê rêberiya PDK Bakûrê, birêz Botan Taş, Sekreterê Giştî û Ekrem Dêrsimî, endamê rêveberiya PWD - K'ê, roja çarşem, 20.10.1385 (10.12.2007) an, seredana Deftera Siyasî ya PDK Îranê kir û ji aliyê birêz Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî, Hesen Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî, Mihemedhezîf Qadirî, endamê Deftera Siyasî û birêz Çeko Rehîmî, Husên Nazdar û Eseed Ehmedî, endamên Komîteya Navendî

ya PDK Îranê ve, bi germî hatin pêşwazîkirin.

Di civîneke dostane de partiyên mêvan merema xwe ji seredana han, nûkirina pêwendiyên siyasî, neteweyî û niştîmaniyên xwe tevî PDK Îranê dane zanîn û PDK Îranê xwediyê dîrok, erk û wezîfeyê welatparêzî hesabandin. Her wiha îşare bi vê çendê jî kirin ku rêberiya hîlbijartî ya kongireya 13'hemîn a PDK Îranê di hizra me de parêzerê bihayên siyasî û neteweyî yê gelê Kurd e û li dirêjahiya dîroka xebata siyasî û neteweyî ya xwe de PDK Îranê nişan daye ku helwest û siyasîyê wê li xizmet armancên gelê Kurd de bûne.

Piştê bal kişandin ser rewşa siyasî ya Rojhilata Navîn û bask li ser pirsê Kurd û

bandora guhertinên herêmê li ser bizava rizgarîxwaziya gelê Kurd bi giştî, hate kirin.

Rapora Bêyker - Hamilton li ser rewşa Îraqê û hegerên bi bandor ên vê raporê li ser pirsê Kurd, di nava beşdarên civînê de kete ber guhertina bir û rayan û helwesta serkirdayetiya siyasî ya Kurdan di vê derheqê de bilind hate nirxandin. Her wiha îşare bi vê yekê hate kirin ku divê rewşa siyasî û neteweyî ya gelê Kurd nemaze li Herêma Kurdistanê de bi hûrî û lêzanîneke zêdetir li pêvajoya bûyeran de were berçav girtin û çîgîrbûna desthilata siyasî ya Kurd û dabînkirina mafên berheq yê gelê Kurd, hewcehî bi siyasî û dîplomasiyê çalakîr heye û her wiha hevkarîya hêzên siyasî ên Kurd jî di vê derheqê de weke erkeke niştîmanî û neteweyî hate nirxandin û tekez li ser hate kirin.

Li dawîya hevdişînê de şanda mêvan car din li ser pêwendiyên dostane û berfirehtirbûna pêwendiyên di navbera her du aliyên de tekez kir û şanda PDK Îranê jî sipas û pêzanîna xwe li hember şanda mêvan da kifşê û helwesta siyasî û welatparêziya wan derheq PDK Îranê helwesteke dîrokî, neteweyî û welatparêzane hesaband.

Cudabûnên Nava Refên PDK Îranê, Sedem û Encamên Wan

Têmuir Mistefayî
Beşa 1



Pişti serkevtina şoreşa gelên Îranê û valabûna ort û meydana xebat û tekoşîna siyasî di Îran û Kurdistanê de, PDK Îranê di bin rênişandayîna Komîteya Navendî û fikr û ramana hûr, jîr û zîrekane ya rêberê navdar yê gelê me, şehîdê nemir Dr. Ebdulrehman Qasimlo di 11.12.1358'an ya Rojî (03.03.1980) teکشîna xwe ya aşkera îlan kir. Di vê qonaxa xebatê de, rêberiya partiyê ji bir û ramanên "Tûde" (Komonîst), eşîrî, demokrat û netewexwaz pêk hatibû û ev raman bi hev re têkel bibûn. Nûner û serkêşê hizr û ramanên Komonîstî (Tûdeyî) di rêberiyê de Xenî Bilûriyan û Mihemedemîn Seracî bûn, nûner û serkêşê ramana netewexwazî û demokrat Dr. Qasimlo bû û çend kes jî nûnerên ramana eşîretiyê bûn.

Ev bîr û ramanane di salên derbiderî û xerîbiyê de, bi sedema dûrbûn ji welat û nebûna têkiliyên wan yê rasterast bi xelkê re, bi her awayekê be li hev hatibûn û dengvedana hizr û ramanên wan di çarçoveya wan kasan de bû ku li mişextîbûn û xerîbiyê dijiyan, lê bi sedema dereng vegeyriyana wan ew jî bêwext û dereng ji bo Kurdistanê Îranê û çekirina peywendiyên tevî civatên bicoş yê xelkê û nemaze ciwanên xwendekar di hundirê welat de, di wê demê de gelek partiyên di nava gel de ji xwe re tagirî kiribûn û bala gel bo aliyê xwe rakîşandibûn. Lê dîsan ji ber hitbarekê ku PDK Îranê li Komara Kurdistanê û bizava çekdarî ya salên 1346 - 1347 (1977 - 1978)an jêre bicî mabû, di bin fikr û ramana hûr û zîrek ya Dr. Qasimlo karî xelkê zaf li dora xwe kom bike. Di vê çax û dewranê de her yek ji wan sê ramanane ku me qala wan kir, hawilandine alîgirên herî zêde li dora xwe kom bikin, heta belkî bikarin di kongireya 4'em de ku di pêş de bû, rêberiya PDK Îranê bidestve bigirin û partiyê ber bi wê rêbaz û aqarê bibin ku tevî bîr û ramana wan hev digre.

Di vê pirsgerêkê de Partiya "Tûde" (Komonîst ya Îranê) û Komara Îslamî betal nerûniştîbûn û bi hemû hêz û qaweta xwe a madî û menewî piştî fikr û ramana Komonîstî ya nava PDK Îranê girtibûn, ji bo vê nifûza ku "Tûde"yîyan li dirêjîya dîroka partiyê de cehd kirine di nava vê partiyê bi dest bixin û bi şandina endamên xwe bo nava Partiya Demokrat û piropagendekirina awayên bîr û ramana "Tûde"yî hewl û bîzava xwe ya herî xurt dan.

Ev rêzbandiya ji berî Kongireya Çarem ve heta nava hola Kongireya Çarem bi awayekî sistematîk berdewam bû.

Kongireya Çarem bi vê hevdudanî û pêkhatiya ku me bas jê kir, tevî hejmarek nûnerên nû hatî ku heya wan jî rewş û pêvajoyên hundirîn yê PDK Îranê nebûn, hat lidarxistin. Encama Kongireya Çarem herçiqas ne dilxwaz bû, lê her ev hinde ku kesên weke Kerîm Hisamî û Mihemedemîn Seracî deng neanîn, bi xwe curek ji serkevtinê ji bo aliyê demokrat û netewexwaz dihat hesabandin. "Tûde"yîyan ku serkevtina dilxwaz ya xwe di kongirê de bi dest nexistibû, heta bikarin li gorî dilê xwe, Xenî Bilûriyan bikin Sekreter û xwe jî di Deftera Siyasî û Komîteya Navendî de bibin piranî, vê carê bizav dikirin bi her awayekê bibe cihpêyê xurt û qahîm di nava endamên partiyê de ku piranî ciwan û kêmezmun bûn, ji xwe re vekin ku di vê çendê de heta radeyekê pêş ketin û Xenî Bilûriyan jî weke endamê Polîtbiroyê hate hilbijartin.

Yek ji xalên pejirandî yê kongireya çarem, domandina gotûbêjan tevî Komara Îslamî bû, her çend pesendkirina vê biryarê jî nekarî berêlêgirtinê ji siyaseta şerxwaziya Komara Îslamî bike. Piştî çend mehan ji bi nav gotûbêjan, rejîmê merem û niyeta qirê û gemar ya xwe nişan da û her di nava rojên birêveçûna Kongreya Çarem de bû ku êrişî xwe li bajarên Pawe û Kamyaranê ve ji bo herêmên azadkirî dest pê kir û li pey bi dawî hatina Kongreya Çarem jî, partiyê xebateke zaf kir heta gotûbêj berdewam bibin, belkî pirsgerêka Kurd ji rêya diyalog û gotûbêjan ve were çareserkirin. Hetanî piştî gelaleya 26 madeyî ya şanda nûneriya gelê Kurd ku negihîşt tu encamêkê. PDK Îranê di hewldaneke din de ji bo ku gotûbêj rastî encamêkê werin, gelaleyeke 6 madeyî pêşkêşî dewletê kir ku ew jî bêbersiv ma.

Girûpa "Tûde"yî ya nava PDK Îranê bi handana Partiya "Tûde" gişt hewla xwe didan, ji ber ku bi her awayekê be, tevî Komara Îslamî li hev bihên û delîl û belge dianîn ku ji ber vê çendê rejîma Komara Îslamî rejîmeke dijî Împeryalîstî ye û divê em digel de li hev bikin û bi "xwedgerdanî"yê ku dirûşma wê demê ya Partiya "Tûde"ê bû, razî bibin û çekên xwe danên, lê ji vî alî ve rêberiya partiyê tevî hestkirin bi berpirsiyariyê amade bû gotûbêjan ji bo bidestveanîna Otonomiyê bidomîne. Her di wê demê de jî xuya dikir, heta rejîma Komara Îslamî mafê Otonomiyê ewle neke, partî hazir nabe çekê danê. Ev arîşe hetanî berrav 25.03.1359 (15.06.1980) dom kir ku Taqîma 7 kesî: **Xenî Bilûriyan, Rehîm Seyfê Qazî, Fewziye Qazî, Nevîd Muînî, Farûq**

Keyxusrewî, Ehmed Ezizî û Mam Hêmin (hewceyî gotinê ye ku piştê bi biryara partiyê navê Mam Hêmin di vê lîsteyê de hate avêtin û heya ji wê demê şûn de ji helbest û nivîsarên wî di radyo û çapemeniyên partiyê de mifah jê tê standin) di daxuyaniyekê de îlan kirin ku bi pêrewî ji rêbaza diyarîkirî ya Kongra Çarem dê biçin hambêza rejîmê û bi gotina xwe, wan banda Qasimlo der xistiye. Di vê daxuyaniyê de gelek tomet û buxtan ji rêberiyê û bi taybetî şexsê Dr. Qasimlo hatibûn dayîn. Wan di daxuyaniya xwe de PDK Îranê bi "ladan" (derketin) ji rêbaza Kongreya Çarem û xwe bi pêrewên Kongreya Çarem hesabandin. Eva di demekê de bû ku bernameya partiyê di Kongireyê de hatibû pejirandin ku ew rastî têkçûnê hatibûn. Di vê daxuyaniyê de hatiye: "Komîteya Navendî ya Partiyê di vê demê de bi cehd û hewla birayên wan yê Pasdar pir cinayet encam dane ku wan jî bona vê çendê ji bo civatên xelkê û endamên partiyê di vê derheqê de tu tiştê kifş û eşkere nekirine, xwe bi tawanbar dizanin."

Herwiha di namîlkeya xwe de gotine, li

Taqîma 7 kesî di daxuyaniyekê de îlan kirin ku bi pêrewî ji rêbaza diyarîkirî ya Kongra Çarem dê biçin hambêza rejîmê û bi gotina xwe, wan banda Qasimlo der xistiye. Di vê daxuyaniyê de gelek tomet û buxtan ji rêberiyê û bi taybetî şexsê Dr. Qasimlo hatibûn dayîn

Kurdistanê du enî hene: Eniya salim û şoreşvan ku dizanin û fêhm dikin ku parastina şoreşê li tîrsa kompilyên Împeryalîstî ji hemû tiştêkê li pêşîr û girîngtir e, eniya din ne salim û dijî şoreşê ye ku destperwerdeyên Oweysî û Palizban in ku tê nagihîjin û dar û destêkê Împeryalîstê ne, her ew edebiyat e ku partiya "Tûde" (Komonîst ya Îranê) bikar dianî.

Di rûpela 8'an ya namîlkeya xwe de anî bûn: "Bi rohnî û bi bêy dudilî divê em bibêjin ku ev şerê birakuyîyê û berhema nesalim ya dijî gefîbûn û dijî şoreşê her du li aliyên eniya dewletê û eniya Kurdistanê ye. Di bûyerên sala borî yê Sine de, xelkê bi çavê xwe kesek dîtine ku li rex çepêra şer xwe veşartibû û bi avêtina guleyekê bi padganê, guleyekê ji xelkê re davêje."

Di rûpela 18'an ya vê namîlkeyê de hatiye:

"Divê têdîtinên partiya Bees ya Îraqê bi yek ji sedemên helwesta girûpên beşdar di doza Kurdistanê li dijî şoreşa Îranê de bibe û ... niha tîrsa vê yekê heye ku Kurdistan bi tevahî bibe cihê Bees a Îraqê û kirêgirtiyên Amerîkayê û kompilyên berfirehtir di vê

derbarê de di berhevkeriyê de be."

Bi kurtî wan di daxuyaniya xwe de PDK Îranê girêdayî bi rejîma Bees ya Îraqê bi gotina "Tûde"yan eyada Împeryalizmê bi nav dikirin û digotin Dr. Qasimlo heşt milyon Dolar ji NATO'yê ji bo dijberkirina bi şoreşa Îslamî re wergirtiye.

Balê bidin wan buxtanên neheq ku taqîma 7 kesî ji bo xweşxizmetkirinê bi Komara Îslamî ji PDK Îranê re didan. Ji aliyekê şer tevî Pasdarên dijî şoreşê û dagirker ku bi emr û fermana Îmamê wan yê kevneperest û kerb û kîn li dil, kuştina mirovên Kurd tenê bi sûc û guneha mafxwaziyê wekî çihada Ekber û xizmetkirin bi Îslamê dizanî û rehm û diilovanî bi mezin û biçûk û jin û zarokên vî gelfî nedikir. Van birayên taqîma 7 kesî (Pasdaran) tu cinayet û mirovkujiyên hov li Kurdistanê nemeşandin?

Ji aliyekî din ve PDK Îranê wekî alîgirê rejîma Beesê binav dikirin. Piştî hilweşîna hikûmeta Beesê li Îraqê û eşkerebûna dosyayan, çawanî û awayê têkilîkirina Partiya Demokrat bi hikûmeta Beesê re kifş û ron bûn, hate zanîn ku ev partiye di têkiliyên xwe tevî hikûmeta Beesê de serbilind û serfiraz e û ne tenê tu karek nekiriye ku şermê jê bike, belkî her li gorî

Girûpa "Tûde"yî ya nava PDK Îranê bi handana Partiya "Tûde" gişt hewla xwe didan, ji ber ku bi her awayekê be, tevî Komara Îslamî li hev bihên û delîl û belge dianîn ku ji ber vê çendê rejîma Komara Îslamî rejîmeke dijî Împeryalistî ye û divê em digel de li hev bikin û bi "xwedgerdanî"yê ku dirûşma wê demê ya Partiya "Tûde"ê bû, razî bibin û çekên xwe danên

wan belgeyan derket holê ku PDK Îranê çawa di derbaskirina xebatkarên Kurdên Îraqî ji destê rejîma Beesê de xebitiye û berpîrsiyarên Ewlekariya Beesê bi çî awayekê hewil dane berpîrsên ve partiye ji ber rizgarkirina xebatkarên Kurd ên Îraqî di bin zêrevanî û çavdêriya dezgehên ewlekarî û sîxoriya xwe ve bigirin.

Lewra di vê derbarê de rûşî ji bo Taqîma Heft Kesî ma û dimîne ku çawa ev buxtan û tometene ji PDK Îranê didan.

Sedema bingehîn ya cudabûn û veqetiyana Taqîma 7 Kesî, di rastî de du tişt bûn, yekem di bin bandora Partiya "Tûde" (Komonîst ya Îranê) û rênîşandayînen wan dixwastin rêberiya Partiya Demokrat bi destve bigirin. Bi vî awayî şûnpêyekê ji bo partiya "Tûde" ya mirî û demborî li Kurdistanê vebikin, partiya "Tûde"eyeke fenabûyî û bednav ku dixwast ji xweştevîbûna PDK Îranê mifaheke xirab û nebaş bistîne.

Sedema duyem bêziravî û newêriya wê taqîmê û dar û destekên wan bûn ku şivan û karîna şoreşkirinê nemabû û dixwastin teslîm bibin û ji bo vê meremê neçar bûn teoriyan ji xwe re bitraşin ku dibêjin rejîma

dijî Împeryalistî ye û di wê qonaxa xebata dijî Împeryalistî de, divê her tiştêk goriyê vê cure xebat bihê kirin, heta demokrasî û mafên neteweyî jî ku felsefeya hebûna pêkhatiya PDK Îranê bûn, di pêxema wê de bihên gorîkirin ku eva jî bi tu awayekê ji aliye rêberiya partiye ve nedihat pejirandin. Lewra piştî helwestgirtina Taqîma 7 Kesî, şehîdê nemir Dr. Qasimlo li Mehabadê ji xelkê re axivî û ragihand ku taqîma 7 kesî dibêjin werin em çekê danên û teslîmê rejîmê bibin, xelkîno hûn çî dibêjin? Em çekê danên an nedanên? Di bersivê de xelkê hawar dikir: **"Em çekê nadanên û dê xebatê bikin"**. Piştî vê civînê nasnavê Taqîma Îxanetkar ya Heft Kesî li ser wan danîn û ew bi xayîn nasîn û xelkê bi tomarnamayan piştigiriya xwe ji rêberiya PDK Îranê xuya kir.

Piştî wê helwestgirtina Taqîma 7 Kesî, hejmarek ji komîte û endam û heta rêxistina ciwanên partiye tevî girûpa 7 kesî çûne bo nava rejîmê û hindî şivan û pê çêbûn, xizmet bi Komara Îslamî kirin û sîxor û ajanî li ser xelkê û xebatkarên demokrat kirin. Partiya "Tûde" û Çirîkên "Ekseriyet" (Piranî) jî bi derkirina daxuyaniyan, piştevanî ji Taqîma Heft Kesî kirin, lê ji aliye xelkê ve girûpa 7 kesî ku bêhisab mabûn û nasnavê xayîn li ser wan hatibû dayîn, gelek zû di sê beşan de bûne bilqên ser avê û ji nav çûn, heliyan û dawî bi wan hat. Beşa yekem bûn bi parek ji rejîmê, wekî Farûq Keyxusrewî û ... Beşa duyem beriya kongireya 7'emîn daxwaz kirin vegerin nava partiye, Komîteya Navendî ji wan re ragihand ku dikarin vegerin bo nava partiye, lê berî vê çendê ku vegerin, divê helwesta xwe li hember çalakiyên xwe ên berê hem li dor siyaseta wê demê ya girûpa 7 kesî ku tevî tevgera neteweyî – demokratîk ya xelkê Kurdistanê dijminahî hebû, rohn û kifş bikin, hem bername û pêrewa hundirîn ya PDK Îranê bi wî awayê ku di kongireya 6'an de hatiye pejirandin, qebûl bikin. Wê demê partî dê çaxekê ji wan re diyarî bike, heke di vê demê de dilsozî û niyaz û merempakiya xwe bi kiryar nişan dan, wê gavê dê take tak wekî endamên partiye bihên wergirtin. Ev helweste di du waran de rast û dirust bû, yekem eva ku hesta tolhildanê tê de nebû, duyem PDK Îranê weke partiyeke berpîrsiyar û sîngvekirî rêyê li tu hevvelatiyekê bona beşdarîkirin di xebatê de nagire û vê dîtin û nêrîna xwe divê bi awayê nivîskî bidin partiye ku li gorî vê şert û mercê çend kes ji wan vegeriyen bo nava partiye. Beşa sêyem jî di daxuyaniyeke fermî de xwe hilweşandî îlan kirin. Piştî vê çandê hejmarek ji wan çûne hebêza partiya dayîk ya xwe "Tûde" (Mihemedemîn Seracî û Xenî Bilûriyan) û Xenî Bilûriyan dest bi çî bû endamê Deftera Siyasî ya Partiya Komonîst ya Îranê (Tûde). Aqibet navek ji wê girûpê nema û niha jî xelkê Kurdistanê weke beşek ji dîrokê lêdinihêrin.

Li vir ji bo dawîya wê beşê ji nivîsarê, ez dê qala gotîneke Şehîd Dr. Qasimlo derheq Xenî Bilûriyan bikim: Dr. Qasimlo di

sefereke xwe ya Ewropayê de Xenî Bilûriyan dibîne û Xenî Bilûriyan jêre dibêje: "Ez li vir (Partiya Tûde) ji bo ve kar dikim!"

Dr. Qasimloyê nemir di bersiva wî de dibêje: "Ez baweriyê bi te dikim, ji ber ku vê demê ku tu di nava PDK Îranê de bûyî, te bo Partiya "Tûde"ê kar dikir, lewra niha jî ku tu di nav Partiya "Tûde"ê de yî, ji bo me kar û xebatê dikî".

(*) **Endamê Deftera Siyasî ya PDK Îranê**

Çavkani:

1. Nivîsara taqîma 7 kesî
2. Gotara Dr. Ebdulrehman Qasimlo
3. Rapora Komîteya Navendî ji bo Kongireya Heftem

Wergeran ji Soranî bo kurmançî. Azad Kurdi Dûmahî heye...

Seredana Hunermendê Bi Nav û Deng Yê Kurd, Şivan Perwer Ji Deftera Siyasî Ya PDK Îranê



Demjimêr 3' êvarîya roja pêncşem, 14.10.1385(04.01.2007)an, hunermendê mezin yê neteweya Kurd, Şivan Perwer, seredana Deftera Siyasî ya PDK Îranê kir û ji aliye birêz Hesên Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî yê partiye û Têmur Mistefayî, endamê Deftera Siyasî û hejmarek ji endamên Komîteya Navendî ve bi germî pêşwazî jê hate kirin.

Paşan di hevdîtina her du aliyan de, rêz ji çalakiyên hunerî û bi taybet hunera şoreşgerane ya Şivan Perwer hate girtin. Hunermend Şivan Perwer jî di axavtineke kurt de, PDK Îranê bi partiya dayîk û partiyeke nûjen hesaband ku geşekarê wê partiye rêberê mezin Dr. Qasimlo bûye û ragihand ev partiye di siyasetê de rastbîn bûye û bêguman hetanî bidestveanîna armancên gelê me li Kurdistana Îranê dê her pêşeng û çelengê meydana xebatê bimîne û hêviyên gelê bidestve bîne.

Şewat Yê Bûye Aleva Givaşa Rejîmê Bo Ser Xelkê Kurdistanê

Serbest Urmiye

Gelo heke di navbera xelkê sivil de arîşe û pîsgirêk derdikevin, di her welatekê ji dewletê

weke piştevan û dadwer mêze tê kirin. Îca heke di vê derheqê de di navbera gel û organ yan rêxistineke dewletî de pîrsirêg derkevin holê çi dibe? Wê demê ye ku kiryarên dewletê hesta berpîrsiyariya wê li hember xelkê de dide kifşê, dide xuyakirin ka gelo ew rejîme çiqas li gor xwestekên xelkê û li ser bîngeha dengê gel hatiye avakirin? Di welatên demokratîk de li heman demê de ku dewlet weke nûnerê gel tê mîzekirin, dewlet berpîrsê parastin û tenahiy gel e jî. Yan bi zimanê xelkê sivil, dewlet bavê gel dihesibe ku bab jî tu caran kîn û kederê ji zarokên xwe nagire, lê mixabin ev yeka derheq rêfîma Komare Îslamî ya li Îranê de rast berevajî ye, ji ber ku rejîma Îranê her di gavên yekem de dayê xuyakirin ku bi ser xelkê de hatiye sepandin, çimku her tim li hember gel û pîrsgirêkên ku xwe ji gel re çê dike de, di hizra tostandinê de bûye, îca her carê bi mihaneyekê û peydakirina alevekekê. Mînak zaf in, em gelek dîr naçin, em dê balê bikişînin ser pîrsên ku îro ratsî gel nemaze li Kurdistanê de hatine û di rojevê de ne, pîrsgirêka nebûna şewatê di destpêka demsala sir û seqema zistanê de. Her çend ku eva edetê hemû salan yê rejîmê ye di vî wextê salê de.

Gelo li vir de gelik pîrsiyar digihîjin mejiyê meriv, ma heke rejîm di hizra tostandinê de yan xwe bi ser xelkê de sepandinê de nebe, çi pîrsêk din heye?! Ma ne Îran di rêza herî pêş ya çavkaniyên gaz, nift û ... di Rojhilata Navîn de ye. Ne ku boriyên nift û gaza Îranê bi sedan kîlometran xêncî

axa welat li herêmê de jî belav bûne, ne wisan e ku dengê gemî û tankerên niftkêş ên Îranê li erd û esmanan de xev li çavên lorîkên şîrmij jî



Pîrsgirêka şewatê li bajarên Kurdistana Îranê jiyana xelkê bi dijwariyan re berbirû kiriye

herimandine?! Gelo heke rejîm, rejîmeke gelî û demokratîk be, rejîmek ku bi dengê gel nûnerayetiya gel di asta navneteweyî de bike, rejîmekê ku serçave û samaneke wiha li ber dest de hebe, tu bêjî li çareserkirina pîrsgirêkên gel xasman jî pîrsgirêkek ku pêwendî bi samaneke hebe ku li seranserê welêt de ji ava vexwarinê jî erzantir bidest bikeve, aciz û neçar be?!

Dewleta Îranê îro qenc dizane ku êdî tu hitbar û pêgehek di vana gel de nemaye û hemû pîlanên wê ji xelkê re êşkere bûne. Xwenîşandanên peyhev yê gelên Îranê mêze dike, meşên xwendekarî dibîne, serhildanê li seranserê axa Îranê de seh dike. Bo mînak serhildanên xelkê Kurdistan, Azerbaycan, Loristan, Xozistanê û ..., dinihêre. Lewma ye jî her tim li şûn peydakirina alevekekê ye ku bikare bandoreke mezin bixe ser gel û çavtirsandî bike. Rayedarên rejîmê

difikirin ku li sir û seqema zistana biniya çiyayên Zagrosê de tenê birîna şewatê ye ku dikare givaşê bixe ser gel û nemze gelê Kurd. Wih ye jî ku em hemû rojê şahîde bê nift û gaziyê ne li bajarên Kurdistanê de, lê çima rejîm tenê li axa kurdistanê de neçar

û bê desthilat e li hember qutbûna nift û gazê de, çima li bajarên din ên Îranê de em kêman şahîde vê pîrsgirêkê ne. Ne gelo, rejîm li hizra tostandinê de ye ji gelê Kurd. Eva tol û heyfa serhildanên par, pêrar û hemû salan e, heyfa pêşwazînekirina gelê Kurd ji Serok Komare rejîmê ye ku rejîm ji xelkê Kurd distîne.

Rejîmkê ku heya niha nekariye bi girtin û kuştina xelkê azadîxwaz yê Kurd serhildan û xwestekên wan yê berheq û rewja ji ortê rakê, di hizra xwe de wiha dihesibîne ku dê bikare bi qutkirina şewatê vî gelî serkut bike. Çawan ku em dibînin gelê Kurd heta li ber vê zextê û sedan zextên ji wê dijwartir jî dest li xebat û tekoşîna neteweyî û welatparêziya xwe bernediyê û nadin, her serhildanên vê dawiyê yê gelê Kurd li hember nebûna şewatê, şaşî û çewtbûna rejîmê pê re selimandine ku Kurd li hember zext û tund û tûjiyên dijwartir de jî teslîmê tu rejîmekê nebûye û nabe. Ewa jî hemû nîşaneyên berheqbûna maf û xwestekên gelê in û bihaya azadiyê ye ku gel dide, lê ew in ku nezan û şaş in û ji xwe nahesin, her weke em li Kurdiya xwe de dibêjin ku zana bi îşare û nezan jî bi neqîze.

Bêbernameyiya Rejîma Îranê Turkiye Berbirûyê Kirîzê Kiriye

Di demekê de ku piraniya bajarên Kurdistana Îranê, di sira çend pile di bin sîfrê ya zivistanê de, tevî pîrsgirêka nebûn û kêmiya şewatê (bi taybet gazê) berbirû ne, li gor rapora Elî Cewanmerdî, nûçegihanê "Radio Farda"ê li Enqereyê, ragirtina şandina gazê, ji aliyê rejîmê ve ji bo Turkiyê, ev welate tevî kirîzê berbirû kiriye. Sibêdeya roja çarşem, 6'ê Befranbar (27.12.2006)ê, hinartina gaza xwezayî ji Îranê ve bo Turkiyê bi tevahî hatiye ragirtin û eva jî yê bûye sedema

rexneyên tund yê çapemenî û ragihandinên Turkiyê ji Îranê û tawanbarkirina wê rejîmê bi bêbernameyiya sozdarneman bi peymanên xwe. Her wiha di ragihandinên Turkiyê de hatiye ku bêbernameyiya Îranê, Turkiye berbirûyê pîrsgirêkan kiriye. Wezaretê Vejenê a Turkiyê jî diyar kiriye ku eger bilez hinartina gazê ji Îranê ve bo Turkiyê dest pê neke, dê li Turkiyê kirîzeke nû were holê. Li gor rapora nûçegihanê "Radio Farda"ê, karbidestên rejîmê sedemên ragirtina gazê

ji bo Turkiyê, sarbûna hewa û jordecûna asta mifahwergirti n ji gazê li



hindurê Îranê, zanîne.

Hêjayî gotinê ye Turkiye zêdetir ji %70 a vejena xwe ji derve bidest dixê û li gor lihevhatina navbera Îran û Turkiyê, divêt Îran di rojê de 27 milyon lîtran gazê ji bo Turkiyê bişîne. Her wiha kêmbûna hinartina gazê ji bo Turkiye di zivistana borî de, ev welate tûş kirîza kêmbûna vejenê kir.

Êrîşa Hêzên Amerîkayê Bo Ser Binkeya Ajanê Ya Pasdaran Komara Îslamî Li Hewlêrê



Telîs li serê sixorê Îranê hate xistin

Şeva çarşem, 11.01.2007'an hêzên Amerîkayê piştî haydarbûn ji hebûna şandeke Spaha Pasdaran û hêzên Îstixbarata Komara Îslamî a Îranê li binkeya wan ya li Hewlêrê, seet 3'ê şevê avêtin ser wê binkeyê û hemû kesên ku tê de bûn, bi xwe re birin. Her wiha gelek belgeyên terorîstî û sixoriyê li wir bidest xistine.

Eva ne cara yekemîn e ku hêzên hevalbend li bajarên Îraqê binkeyên ajan û terorîstiyê yên hikûmeta Îslamî ya Îranê digirin. Her di vê mîdeha çûyê de li bajarên Besre, Xaneqîn û Bexdayê jî çend deste ji hêzên wan hatine girtin. Eva rastiya vedigere bo siyaseta maytêkirin di nava kar û barên hundir û alîkarîkirin bi deste û taqimên terorîstî yên Îraqê ji bo pêkanîna astengan û dijberîkirin tevî prosesa azadiya Îraqê û demokratîzekirina wî welatî.

Dr. Elîrîza Norîzade, rojnamevan û kesaytiyê siyasî yê Îranî di hevpeyvînekê de bi televizyona "TISHK" re got: "Agahiyên li dor hebûna hêzên îstixbarat û ajanê yên Komara Îslamî ji aliyê wan 5 kesan ji hêzên Amerîkarê re hatibûn dan ku du heftiyên berî niha li Bexdayê hatibûn girtin û 3 ji wan karbidestên leşkerî û ewlekarî yên rejîmê bûn." Dr. Norîzade di vê hevpeyvînê de got: "Binkeya Hewlêrê, bîroyeke Îstixbaratê bû, ne kunsolxaneyek ku karê dîplomatik bike. Ji sala 1991'an sûn de li bajarên Hewlêr û Silêmaniyê ji hêla rejîma Îranê di binkeyên han de kar û xebat sixoriyê berdewam tê kirin."

Di navendên han de, her wiha çalakiyên sixoriyê li dijî hêzên siyasî yên Kurdistanê Îranê li Kurdistanê Îraqê û her wiha li ser Kurdistanê Başûr jî tên kirin.

Gerek Kurt Di Dîrokê De ...

Amadekar: Nûredîn Sofîzade

01.01.1983: Stûneke hêzên rejîma Îslamî a Îranê li 10 kîlometriya bajarê Bokanê kete bosey a Pêşmergeyên PDK Îranê û nêzikî 100 kes ji hêzên rejîmê rajîmê hatne kuştin û bi dehan tirimbêlên leşkerî ji nav çûn û Pêşmergeyan dest bi ser çek û teqemeniyên zaf de girtin.

Mixabin di vî şerî de 2 Pêşmerge bi navên Seyêd Kamil Mistefa û Osman Sultanpûr Şehîd bûn.

01.01.1990: Hilweşîna Yekîtiya Soviyeta berê û pêkhatina çendîn welatên serbixwe.

02.01.1938: Destpêkirina şoreşa Dêrsimê. Di vê şoreşê de dewleta Turk bi hêzeke zaf êrîş kire ser şoreşvanên Kurd û pir hov û bêrehmane bi dehan hezar jin û zarokên Kurdan şehîd kirin û agirê şoreşa Kurdan li Dêrsimê temirî.

04.01.1984: Li şereke giran a di navbera Pêşmergeyên PDK Îranê û hêzên rejîmê li gundê Ceter a Bakûrê Kurdistanê Îranê ku bi heyamê 3 rojan dom kir, bi sedan kes ji hêzên rejîmê hatne kuştin.

Mixabin di vî şerî de, 13 Pêşmerge bi navên **Mehmûd Mehmûdzade**, Fermanê Hêza Aware, **Ebûbekir Erdewan**, **Mihemed Bayezîdî**, **Heydêr Ehmedî**, **Îdrîs Mirî**, **Kamil Reşo**, **Fîrûz Omerpûr**, **Mizefer Kamiran**, **Mewlûd Ebdulahî**, **Serbaz Ebdulî**, **Silêman Reşîdî**, **Tofîq Bawanî** û **Seîd Mendum** şehîd bûn.

04.01.2007: Bo cara yekemîn hunermendê mezin û navdar yê gelê Kurd **Şîwan Perwer** serdana binkeya Deftera Siyasî ya PDK Îranê kir.

06.01.1960: PDK Îranê izna xebata eşkere û azad ji hikûmeta Îraqê wergirt û ev yeka bi çendîn salan dom kir.

06.01.1971: Helbestvanê Kurd bi navê "Xadim", xelkê bajarê Koyê a Kurdistanê Başûr koça dawiyê kir. Navhatî çend pirtûkên dîwanên helbestan piştî xwe bi cî hêla.

07.01.2006: Her du seet bernamêyên Radyo **Dengê Kurdistanê Îranê** li ser "TISHK TV" hate belavkirin.

08.01.1918: Serok Komarê Amerîkayê "Wilson" daxuyaniyek ku di 14 bendan de pêkhatibû da belavkirin ku tê de îşare bi vî çendê hatibû kirin ku hemû neteweyên bê dewlet dikarin dewleta serbixwe hebin.

08.01.1983: Pêşmergeyek bi navê **Omer Samî** ku yek ji fermanê Hêza "Efsîn" bû li devera Deştêbêlê de şehîd bû.

08.01.1996: "Firansoa Mîtran", Serok Komarê berê yê welatê Firansayê û dost û dilsozê herî nêzik yê mîletê Kurd koça dawiyê kir.

09.01.1946: Pêşweyê neteweya Kurd, "Qazî Mihemed" ku ji aliyê hêzên rejîma Paşayeti ve hatibû girtin, gelek dilêrane û bi serbilindî ve di dadgeha vî rejîmê de ku pitir ji 14 demjimêran dom kir, berevanî ji mîletê xwe û xwe kir û qet li hember xastikên rejîmê de serê xwe neçemand.

09.01.1996: Taqîmek ji Kadro û Pêşmerge piştî 8 salan cudabûn ji PDK Îranê, carekê din bi neçarî û bi egera wê çendê ku nekarî xwe xwedî bikin û kesê piştevanî ji wan nekir, vergeriyane nava PDK Îranê. Divê ev çenda were gotin ku ev taqîma carekê din di roja 06.12.2006'an cudabûna xwe ji PDK Îranê îlan kirin.

10.01.1920: Civata Neteweyan li Jinêv de dest bi şol bû.

10.01.1910: Pêkhatina civata "Hivî" di Kurdistanê Turkiyê de.

10.01.1945: Weşandina yekemîn hejmara rojnameya "KUDISTAN"ê li bajarê Mehabadê.

10.01.1984: Di şereke dijwar û giran de li gundê Sêkaniyana bajarê Şinoyê tevî hêzên rejîmê de fermanê Hêza Şehîd "Simko" bi navê **Mihemed Pîrot**, tevî sê Pêşmergeyên din bi navên **Hemze Hemzade**, Serpel, **Ebdulrehman Husênperî** û **Letîf Hesenfer** şehîd bûn.

11.01.1937: Rêberê PDK Îranê Şehîd Dr. Sadiq Şerefkendî li gundê Terex ya bajarê Bokanê li malbateke zana û welatparêz de ji dayîk bû.

11.01.1983: Li ser rêya bajarê Şino- Nexedê, di şereke giran de ku pitir ji 50 kes ji hêzên rejîmê hatin kuştin, mixabin 4 kes Pêşmerge jî bi navên **Qasim Ezîzî**, **Mihemed Mehmûdiyan**, **Rehîm Bapîrî** û **Rehîm Oqabî** şehîd bûn.

11.01.2007: Hêzên Amerîkayê li bajarê Hewlêrê avêtin ser binkeya îstixbarat û sixorî ya rejîma Komara Îslamî ya Îranê û hemû karmendên wê girtin.

12.01.1985: Hevalê xebatkar, **Ebas Ekremî** Fermanedeyê Hêza Efsîn li Mîrseya devera Hevşarê de şehîd bû.

12.01.1992: Rojnameya "Kurdistanî Nwê" ji aliyê YNK'ê ve hate çap û belavkirin.

12.01.1998: 19 welatan di biryarnamêyê de ragihandin ku kopîkirina mirovan qedexe ye.

12.01.2006: Her 3 welatên Ewropayî (Firansa, Almanya û Bîrîtanya) ragihandin ku gotûbêj li ser dosyeya Etomî ya Îranê gihîştîye dawiyê û me nekarî tu rêçareyekê derheq çareseriyê ve pirsê peyda bikin, lewra hewce ye dosyeya Etomî ya Îranê ji bo Konseya Ewlekarî ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî were şandin.

13.01.1984: Hêzên rejîmê di êrîşeke giran de bo ser devera Şamat a bajarê Mehabadê de, tevî berxwedaniya Pêşmergeyên PDK Îranê berengar dibin. Di wî şerî de ku bêtir ji 6 demjimêran domand, zêdetir ji 120 kes ji hêzên rejîmê hatine kuştin. Mixabin 5 Pêşmergeyên qehreman bi navên: Omer Mengar, Rîza Pîrotî, Lawe Paçîde, Rehman Meirofî û Seyîd Husên Îbrahîmî şehîd dibin.

14.01.2004: Hunermendê dengxweş û binav û deng **Karapêta Xaço** di jiyê 103 saliyê de koça dawiyê kir.

15.01.1915: Yekemîn axaftina bi telefonê di navbera Elixsander Grahambîr û Tomas Aston de hate kirin.

15.01.1951: Dr. Musedîq, Serok Wezîrê Îranê biryara daxistina giştî konsolxaneyên welatê Bîrîtanyayê li Îranê de da. Ew biryar bi sedema destêwerdanên wî welatî di kar û barên Îranê de, bi taybet li warê Niftê ve hate girtin.

Konferansa: "Turkiye li Aştiya xwe digere" li Enqereyê hate lidarxistin

D i navbera rojên 13-14.01.2007'an Konferansa:

"Turkiye ji aştiya xwe digere" li Enqereyê hate lidarxistin. Di konferansa "Turkiye li aştiya xwe digere" de, gelek siyasetvan, akademîsyen, hunermend, wêjevan û navdar cih girtin.

Di nava Beşdarên de nivîskarê navdar û siyasetvanê navdar yê

Turk û dostê Kurdan, Yaşar Kemal axaftinek dîrokî û girîng di destpêka vekirina konferansê de kir. Li vir nûçeya taybet bi vê mijarê tê weşandin ku me ji "Azadiya Welat/ ANF"ê wergirtiye.

Konferansa Aştiyê ya ku ji hêla rewşenbîran ve li Enqereyê hate lidarxistin, bi axaftina nivîskarê navdar Yaşar Kemal dest pê kir. Yaşar Kemal, di axaftina xwe de got ku **"hûn çî dikin bikin bi rûmeta mirovekî û bi rûmeta gelekî nelîzin"** û ji pirsgerêka kurd re çareseriyêke demokratîk

xwest.

Yaşar Kemal ku axaftina xwe li ser bingeha **"An demokrasiyêke rast an jî hîç"**, di konferansê de axftineke dîrokî kir. Yaşar Kemal, bi gotinên Mustafa Kemal ku di sala 1923'yan de ji kurdan re soza muxtariyetê dabû dest bi axaftina xwe kir. Kemal, bi bîr xist ku... rêveberiyên ku piştî Mustafa Kemal hatine, soza ku danê kurdan ji bîr kirine û wiha axivî: **"Sedsala 20'an bi mirovan êş û elemên mezin da kişandin. Şerê yekemîn û duyemîn ên cihanê û şerên sar, êş û elemên mirovan zêdetir kirin. Ev 25 sal in ku li hemberî kurdan şerekî tê meşandin. Lê nediyare ka dê ev şerê li hemberî kurdan kengê biqede."**

PIŞTA TIRKIYÊYÊ ŞIKAND

Yaşar Kemal, bal kişand ku hin kes şerê li hemberî kurdan wekî 'şerê biçûk' û 'nerm' dinirxînin û axaftina xwe wiha berdewam kir: **"Neteweperestên nijadperest ên Tirkîyeyê hene. Ew şer dixwazin. Her çiqas agirbest hatine îlankirin jî ev şer dewam dike. 5 hezar malên gundan hatin şewitandin. Mirov jî ber tîbûn û birçîbûnê şerpeze bûn. Kuştinên**

kiryar nediyar êdî bûn kuştinên jî rêzê. Vî şerî piştî Tirkîyeyê şikand."
ŞER DÊ TIRKIYÊYÊ BIRIZÎNE

Yaşar Kemal, bal kişand ku hin derdor ji gerîla re dibêjin terorîst û wiha axivî: "Di vî şerî de, ji gerîlayan re gotin terorîst. Ji vê yekê jî hêvî dikin. Ewropayîyan jî ev yek fêm nedikirin. Digotin qey ev şer maceraya ciwanan a gerîlatiyê ye. Lê îro çapameniya cihanê hemû tiştî dizane. Ger ku ev şer dewam bike, dê ev şer Tirkîyeyê birizîne. Kes dê nikaribe ji binê vî şerî derkeve."



Yaşar Kemal: "Di sala 1923 Ata Tirk soza otonomî da Kurdan"

Nivîskarê navdar, bi bîr xist ku Anatoliya Rojava û Herêma ku kurd lê dijîn, dergûşa şaristaniyê ye û gotinên xwe wiha anî ziman: "Ev ax, Mezopotamya, ev mirov xwedî dewlemendiyên mezin bûn. Ev der wiha feqîr û xizan nebûn. Lê ev gel ji axa xwe hate sirgûnkirin. Bi her tiştên xwe, ji tûnebûnê re hatin mehkûmkirin. Ger ku di vê yekê de îsrar bikin, kes nizane dê ev şer bi ku de biçê."

'BI RÛMETA GEL NELÎZIN'

Yaşar Kemal, di axaftina xwe de got ku "hûn çî dikin bikin bi rûmeta mirovekî û bi rûmeta gelekî nelîzin" û wiha dirêjî da axaftina xwe: "Halbûkî kesên ku Tirkîyeyê bi rê ve dibin, her tiştî anî serê gelan û mirovan. Dibêjin 'ji xeynî tirkan dostê tirkan tune ye' Na, ne wisa ye. Ji xeynî tirkan, dostên tirkan hene. Kurd ji Melazgirê heta şerê rizgariyê (şerê îstîklalê) dostê tirkan ne."

Yaşar Kemal, di axaftina xwe de li ser pêvajoya Kongreya Erziromê û çûna Mustafa Kemal a Samsûnê jî sekinî. Nivîskar Kemal, da zanî ku dostaniya

kurdan a vê demê, tesîreke mezin li ser avabûna Tirkîyeya niha kiriye. Hin kes dibêjin ku kurd dixwazin Tirkîyeyê parçe bikin. Kesên ku van gotinan dibêjin, belkî jî tu tiştêkî nizanin. Dîrokê nizanin. An haya van kesan ji dostaniya kurdan a bi tirkan re tune ye yan jî dizanin, lê wiha dibêjin. Belkî ji ber van gotinan hin kes min wekî qehremanekî bibînin. Lê em li vir behsa aştiyê dikin. Ez ne qehreman im. Ez nivîskarek im, li ser jiyana vî gelfî dinivîsinim. Ez van gotinan dibêjim; çimkî dilê min diêşe. Şerm e. Ma biran van tiştan

tîne serê birayê xwe."

AN DEMOKRASÎ AN HÎÇ

Yaşar Kemal, înkara li ser çand û zimanê kurdî jî bi zimanekî tûj rexne kir û bal kişand ku kurdî zimanekî pir dewlemend e. Kemal, ev tişt gotin: "Di kurdî de gelek zarava hene. Ev jî îsbata dewlemendiya zimanê kurdî ye. Ji sedsala 15'emîn heta roja me, gelek destanên mezin, berhemên dîrokî, helbestvanên mezin û bi sedan pirtûkên kurdî derketine." Yaşar Kemal, di axaftina xwe de navê wêjevanên mezin ên kurd jî rêz kirin û wiha axivî: "Feqiyê Teyran helbestvanekî mezin e. Li Kirgizistan û Îrlandayê, mîrateyên heja yên

ji vê çandê hene. Feqiyê Teyran û çandên bi vî rengî, rola van a di çanda mirovatiyê de pir girîng e."

Yaşar Kemal, ji bo cihanê gotina "Dinya baxçeyek çandê ye û ji hezaran kulîlkan pêk tê" bi kar anî û wiha pê de çû: "Divê bi çanda kurdan re tîkiliyêke bingehîn bê danîn. Divê em nan, rûmet û çanda welatê xwe rizgar bikin. Divê ev pirsgerêk bi riyên aştiyê û demokratîk çareser bibe." Yaşar di dawiya axaftina xwe de, sê caran ser hev gotina "An demokrasiyêke rast an jî hîç" bi kar anî.

ÇÛ BA DAYÎKÊN AŞTIYÊ

Kesên ku salona konferansê dagirtin, bi deqeyan li ser piyan, ji bo axaftina nivîskarê navdar Yaşar Kemal, li çepikan xistin. Çapameniyê jî bi eleqeyê mezin axaftina Yaşar Kemal guhdarî kir. Yaşar Kemal piştî axaftina xwe, çû ba Samî Selçûk rûnişt. Kemal, piştî çû ba dayikên aştiyê rûnişt û bi wan re sohbet kir. Dayikek aştiyê laçikek spî ku temsîla aştiyê ye, xist stûyê Yaşar Kemal.

Pêvajoya Xebata Jinan Di Îranê De

Hemîd Muxtarî

Hemû mirovek azad ji dayîk dibe û xwediyê mafê wekhev e. Rêzgirtin ji bo bihagiranîyên zatî û kesayetîya mirovî

ya hemû kesekê ji esasên bingehîn û neguher yê mafên mirovan e, lewma danîna ferq û cudahiyan di navbera jin û mêran de sûc tê hesabandin.

Îro rojê serbarê wê ku guhertin bi ser rola kevn ya jinan di civakê de hatiye û zaf welatan Wekheviya jin û mêran qebûl kiriye, lê mixabin dîsan jî hebûna cudahîdanan di navbera jin û mêran dikeve ber çavan û bûye bi pir nîqaştîrîn pirs di asta cîhanê de.

Di rastî de tund û tûjî li dijî jinan di hemû cîhanê de tê dîtin û li gor çavkaniyan, ji her 3 jinan di cîhanê de, aliyê kêmkî jinek di pêvajoya jiyana xwe de tûjî tund û tûjîyê bûye û ketiye



ber destdirêjîyan. Yan jî di warê zayendî û regezî ve mîfaha nebaş û xirab jê hatiye wergirtin. Bi xasmanî jin li herêmên paremayî di warê zanistî û xwedî kirîz û ne ewle (yanî herêmên ku şer têde heye), dikevîne ber tund û tûjîya zayendî.

Li welatê me anku Îranê de li mêjdem e ku jin ji mafê wekheviyê bêpar mane û di civakê de ketine perawêzê. Lê çima jinên me di Îranê de zêdebarê hebûna dîrokeke dirêj ji xebat û cangorîyan heta niha jî ji mafê xwe bêpar mane?!

Ger em lînîhêrînekê bi ser dîroka xebata civakî heta ew civê ku dîrok tîne bîra me bikin, jî me re eyan dibe ku jinan herdem li dijî zirûfa nebaş ya jiyana xwe xebat kirine û gelek bikêmkî bizav û şoreş di Îranê de tîn dîtin ku jinan têde rol nebe.

Jinên Îranê herdem mil bi milê mêran li dijî sistêmên dîktator û dijî mirovî xebat kirine, lê mixabin nekarîne xwestekên xwe yê sereke bi destve binin. Bo mînak şoreşa sala 1357 (1979) an ku bû sebê hîloşîna rejîma Paşayetî û bidestvegirtina desthilatê ji aliyê

rejîma Melayan. Di vê şoreşê de jinên Îranê xwediyê roleke girîng û bingehîn bûn, lê mixabin piştî ji nav çûna rejîma Şah, heta ew mafên ku li dema desthilatdariya rejîma Şah de jî hebûn, ji dest dan.

Li vir pirsyarek tê holê, çima xelkê Îranê bi giştî û bi taybetî jinên Îranê nekarîne daxwazên xwe bidestve binin?! Erê gelo daxwazên wan hîloşandina rejîma Paşayetî û hatine ser şola sîtemeke demokratîk nebû ku di çarçoveya wê de, mafên hemû mirovekê were dabinkirin?!

Bersiv rohn û eşkere ye, nebûna pirogiram û bernamayeke bingehîn û diyarîkirî, diyar nebûna xwestekên xelkê bi xasmanî jinan, herwisa li berçavnegirtin û giringî pênedana partyên siyasî yê demê bi daxwazên tex û qatên civakê bi taybetî jin û ciwan û ... hemû evana bûne sebeb ku rejîmeke han were ser kar.

Piştê wê rejîmê bi pejirandina yasaya bingehîn a xwe ne tenê jinên Îranê, belku hemû tex û qatên vî welatî weke netewe, xwendekar, karker, rewşenbîr, ciwan û ... xistin ber zext û gîvaşan û her dengeke azadîxwazane di Îranê de tepeser dikirin, bi xasmanî jinên Îranê ku di vê yasayê de bi eşkere ketine ber bêhurmetiyê. Lê evane nebûna sebeb ku jinên xebatkar û azadîxwaz di Îranê de dest ji xebatê berdin û serê xwe ji bo xwestekên wê rejîmê bitewînin û tenê mijûlê kar di malê de û xwedîkirina zarokan bibin. Belku berevajî, jinan pêvajoya xebata xwe xurttir kirin û bi bernamê û pirogramên usûlî û pêşkevî ve hatine qada xebatê û karî zaf guhertinan di civakê de pêk binin û bibine xwediyê zaf destkevtan.

Bo mînak wan karî bi jêhelbirina astê xwendina xwe di heyamê van 28 salane de, bibin sebebê kêmkirina nexwendewariyê di nava jinan û niha pitir ji 65 ji sedê ya xwendekar û şagirdên Îranê keç in. Yan jordecûna astê daxwaza cudabûnê (telaqê) ji aliyê jinan ve (pitir ji %40) li halekê de ku jinên Îranê ne xwediyê mafê ji hevveqetîyanê ne. Evane nîşaneyên cehd û tekoşîna jinên Îranê ji bo bidestveanîna serxwebûnake zêdetir e. Bizava niha ya jinan di Îranê de daxwazkarê azadiya jinan ji hemû qeyd û bend û bihayên li dijî jinan, pêkanîna reformên çandî di bîr û rayan û ji nav navbirina bihayên mîrserdestî û olî ye. Xurt û zêdebûna weşanên jinan, wêblagan, nivîs û wergerandina pirtûkên li ser pîrsa jinan, nîşaneyek din a xebata jinan e.

Rola jinan di diyarîkirina siyasî de, pişkdariya bi milyonan ya jina di hilbijartinan de, zêde bûna berbiçav a hejmara jinên berbîjê û serkevîna wan di hilbijartinan de, nîşaneya geşekirina astê siyasî ya jinan di civaka me de ye.

Girtin û birêvebirina cejna roja jinan, konferans, semînarên navxweyî û derveyî li dor pîrsên jinan û zaf xebatên din ku li vê gotarê de cih nagirin, hemû nîşanê wê hindê ne ku bizava jinan di Îranê de xwediyê bandor û li halê berfirehbûnê ye û Îro rojê pitir ji her her demekê azadiya wan tevî pêvajoya misogerbûna modernîte û demokrasîyê ye.

Hejmara Tûşbûyên Nexweşiya Îdzê Gihîşte 14090 Kesan Di Îranê De

Li gorî serhejmariyên dawiyê, hejmara tûşbûyîyên nexweşiya Îdzê, heta berrava 01.10.1385 (22.12.2006) an gihîşte 14090 kes di Îranê de. Li hejmara han heya niha 1760 kes bi hegera vê



nexweşiya jiyana xwe ji dest dane.

Ji hejmara 14090 tûşbûyîyên vîrûsa "HIV"ê û Îdza hatî dîtin heta niha 13308 kes anko 94.44 ji sedê mîr in û 782 anko 5.66 ji sedê jin in. Herwiha ji 864 kesên nexweşê Îdzê di welêt de 789 kes wate 91.33 ji sedê mîr û 75 kes wate 8.77 ji sedê jin in.

Li gorî vê rapora serhejmariyê, hejmar miriyên bi hegera Îdzê heya niha 1760 kes hatiye zanîn ku ji vê hejmarê 1695 kes (%96.33) mîr û 65 kes (%3.77) jin in. Serhejmariyên vê dawiyê eyan dikin tûşbûyên "HIV"ê li gor zayend û temen, li astê temenê li navbera 25 heta 40 saliyê de, 4407 kesin, wate 40.88 kes ji sedê. Astê 35 heta 40 saliyê zêdetîrîn hejmara nexweşan bixwe ve girtiye (3338 kes, wate 30.99 ji sedê). Li gor rapora rêya belavbûnê ya herî berçav a nexweşiya îtiyad a di rêya derziyan de hatiye naskirin (66.99 li sedê). Rêyên din ên nenaskirî ku qasê 25.55 ji sedê hatine zanîn wiha hatine:

Têkiliya zayendî 7.55 ji sedê

Dan û standina xwînê 1.77 ji sedê

Dayîk bi zarok 0.5 ji sedê

Malpera "akhbar-rooz"

Îdamkirina Welatiyêke Kurd Li Kamyaranê

Li gor nûçeyêke gihîştî bi "Kurdistanmedia" ê, welatiyêk bi navê **Nasir Batmanî**, 22 salî, yê bajarê Kamyaranê, çend rojan berî nihai girtîxaneyê bajarê Sine de



hate îdamkirin.

Hêjayî gotinê ye ku navhatî 5 salan berî niha bi buxtana kesekê hatibû girtin.

Di Edebiyatê De Forma "Ez"

Lokman Pûlat

- 1 -

Divê berhemên tu nivîskarekî li gor şexsiyeta wî yan jî li gor jiyana wî ya

rojane û kar û xebatên ku nivîskar li derveyê nivîskariya xwe pêre mijûl dibe, neyê nixrandin. Herweha divê nivîskarekî li gor naveroka berhema xwe neyê bi navkirin.

Nivîskarekî dema bi forma "Ez" helbest, çîrok yan roman binivîse, divê neyê fêmkirin ku ew "Ez" nivîskar bi xwe ye. Hinek nivîskarên mêr bi forma "Ez" lê bi devê jinek çîrok dinivîsin, hinek jin bi devê mêrekî çîrok yan roman dinivîsin, di wir de "Ez" nivîskar bi xwe nîn e.

Min bi forma "Ez" çîrokek nivîsî. Di çîrokê de dilê mêrekî çil salî dikeve keçeke bîst salî. Ew herdu aşiqê hevûdu dibin. Dostekî min vê çîroka min xwend û ji min re got : "Tu mirovekî çil salî, te dilê xwe xistiye keçika bîst salî." Ji bo wê jî min pêwîst dît ku li ser navê weşanxanê vê têbinîyê bidim nivîsîn û di destpêka pirtûkek xwe de bidim weşandin. Ew têbinî, anku balkêşiya weşanxanê weha ye

"Balkêşî :

Kurteçîrokên ku di vê pirtûkê de ne û bi forma "Ez" hatine nivîsin, dibe ku ji alî xwendevanan ve şaş bê fêmkirin û ew bibêjin qey ew "Ez" nivîskar bi xwe ye. Tu eleqeya nivîskar bi "Ez" a ku di kurteçîrokan de têt qalkirin tune.

Weşanên Helwest"

Dema nivîskarekî di berhemeke xwe de behsa tiştê bike, nayê wê manê ku nivîskar wê tiştî bi xwe kiriye, yan jî nivîskar wê tiştî di jiyana xwe ya rasteqîn de pêk aniye. Nivîskar "Jane Austen" di jiyana xwe de qet nezewiciye, lê ew di berhema xwe ya edebî de bi forma "Ez" behsa zewaca xwe dike, bê çawa zewicî ye û çî hatiya serî.

Nivîskarê Îngilîzê navdar Oscar Wîlde di jiyana xwe ya rasteqîn de mirovekî homoseksuel bûye. Têkiliyên wî tim bi mêran re, bi lawikan re hebûye, ne bi jinan re. Lê, wî di berhemeke xwe de bi forma "Ez" behsa evîna xwe û jinek kiriye. Lê, di esasê xwe de ew aşiqê tu jinek nebûye. Wî jî lawikan hez kiriye, bi wan re têkiliya cinsî pêk aniye.

Berhemên nivîskaran û jiyana wan a rasteqîn li hevûdu naquncin, ev tişteke normal e. Nivîskar mecbûr nîn e ku realîteya jiyana xwe ya rasteqîn têxe nav berhemên xwe. Di cîhana romaneke de, yanî cîhana ku nivîskar bi xwe, bi şeweya fiction diafirîne de, dibe ku gelek tişt hebin ne bi dilê nivîskar be, ne li gor pîvanên wî yê exlaqî be, lê ji bo ku pêkanîna cîhana fiction weha pêwîst dike, ew wan tiştan jî dixê nav cîhana xeyalî.

Nivîskarekî dema berhem biafirîne, dibe ku hîsên xwe têxe nav berhemê, lê ev nayê wê maneyê ku, wî di jiyana xwe de tiştê weha kiriye, yan jî ew dê di rastiya jiyana xwe de tişteke weha bike. Min di gelek çîrokên xwe de bi forma "Ez" gelek tişt bi lehengên çîrokan daye kirin. Helbet ew "Ez" e çîroknivîs, anku nivîskar nîn e. Tiştên ku min bi lehengên çîrokan daye kirin, ez di jiyana xwe ya rasteqîn de qet nakim. Lê temaya çîrokê û

hunandina wê weha pêwîst bûye û loma jî min weha bi wan daye kirin, weha nivîsiye.

Di çîrok û romanên modern de forma "Ez" pir têt bi kar anîn. Min jî di hinek çîrok, roman û kurteromanên xwe de ev forme bi kar aniye. Bila hinek wê forma "Ez" ji min re nekin mal, bi min ve nedin girêdan.

- 2 -

Di edebiyatê de forma "Ez" li xweşa xwendevanan jî diçe. Xwendevan di wê "Ez" ê de carna xwe dibînin. Helbet girîngiya forma "Ez" ji aliyê edebiyatê û teknîka nivîsina edebî ve heye. Di vê formê de çîrok ji devê ye ku ew bi xwe lehengê çîrokê ye, têt qalkirin. Bi çavên wî li tiştan têt nêrin. Bûyerên ku diqewimin, tiştên ku pêk tên, hemû bi devê ye ku beşdarê wan tiştan dibe, têt qalkirin. Di forma "Ez" de ji bo ku hem ew kesê ku qal dike û hem jî kesê ku di nav çîrokê yan romanê de ye, eynê kes in, lewra herikandineke zindî derdikeve holê.

Dema di berhemeke edebî de mirov vê hevokê bixwîne "Ez havînê li Başûrê Kurdistanê bûm.

Min gelek bûyerên ecêb dît, ez di nav jiyana xwe ya rojane de gelek tişt jiyam û bûm şahîdê gelek tiştan." Û di berheme de bi forma "Ez" ev tişt dema hate qalkirin, ye ku wan tiştan dibîne û bi aktîv di nav bûyeran de cih digre, ew bi xwe bi forma "Ez" behsa wan tiştan dike.

Li vir, ew "Ez" nivîskar bi xwe nîn e. Nivîskar belkî qet neçûye Kurdistanê Başûr jî. Lêbelê, ew bi devê leheng û bi forma "Ez" berhema xwe diafirîne. Robînson Cruseo berhemeke navdar e û li gelek zimanan hatiya wergerandin. Robînson Cruseo nivîskarê berhemê bi xwe nîn e. Robînson bi salan li giravek di nav bahrê de dimîne û behsa jiyana xwe ya rojane a giravê dike. Ew dema behs dike, bi forma "Ez" behs dike. Nivîskarê berhemê Defaou belkî qet neçûye û di giraveke weha de bi tena serê xwe nemaye.

Di temamê çîrok û romanên de miheqeq yekî gotubêj anku ye ku qal dike, gotinbêjek heye. Ev gotinbêj qalkirina xwe, vegotina xwe bi kîjan formê jî bike, li pey wî nivîskar heye. Nivîskar wekî Xwedayê wî cîhana fiction e. Ew li her derî ye û li tu derî nexwiyaye. Lê, çawa ku Xwedê însan nîn e, nivîskar jî leheng û figurên çîrokê yan romanê nîn e. Li vir mexset nekû romanên bîranîyê ne û nivîskar bi xwe bi şeweya romanê bîranîyê xwe behs dike û leheng ew bi xwe ye. Helbet hinek romanên biyografîk û otobiografîk de, nivîskar bi xwe lehengê romanê ye. Lê, li vir mijara vê nivîsê çîrok û romanên ku bi forma "Ez" hatine afirandin.

Çîrok, roman, helbest û teatr, berhemên hest û xeyalên mirov in. Nivîskar bi hest û xeyalên xwe berhemana diafirîne. Gelek şeweyên gotinbêjîya berhemana heye. Çawa ku nivîskar dikare forma "Ez" bi kar bîne, herweha dikare forma "Ew" jî bi kar bîne. Di forma "Ew" de ye gotinbêj (bi tirkî jê re anlaticî dibêjin) li derveyê bûyer û herikandinên çîrok yan romanê ye. Yanî ew bi xwe di nav de nîn e. Ji derve ve behsa wan dike.

Di forma "Ez" de, wext û cih, zeman û mekan, girîng e. Lê, di forma "Ew" de ev girîng nîn e. Ye gotinbêj li derveyê wext û cih e. Ew dikare biçe demên pagerojê û dikare behsa demên curbucur bike. Di kîjan form de dibe bila bibe, di her romanê de divê tasvîr û diyalog hebin. Helbet di hinek romanên de tasvîr zêde ye û diyalog kême

in. Di hinekan de jî diyalog zêde ne û tasvîr kême in. Wek mînak; di romanên Ernest Hemîngway de diyalog zêde ne, tasvîr kême in, di yê Orhan Pamûk de, tasvîr zêde ne, diyalog kême in.



Helbet ji bo bûyerê, qarekterê bê fêmkirin tasvîr pêwîst e, lêbelê diyalog jî pêwîst e.

Helbet di tasvîrê de şert nîn e ku her tişt bê gotin. Ji xwe nivîskar mecbûr nîn e ku hertîştî ji xwendevanan re bibêje. Hinek tişt bê ku hatiya gotin, herwekî ku hatiya gotin, xwendevanan dide fikrandin. Di romana min ya bi navê "Robîn" de, nayê gotin ku Vîyanê çima Robîn nekuşt. Nivîskarê romanê nabêje ku; "ka bifikirin Vîyanê çima Robîn nekuşt?" Lêbelê ew tişt bê ku bêne gotin, xwendevan meroq dike û difikire, bê gelo Vîyanê çima Robîn nekuşt.

Di her vegotinê de sistemek heye. Her gotinbêj xwedî teknîkeke taybetî ye. Nivîskar dikare xwe li pey gotinbêjê ku bi forma "Ez", "Ew", "Hûn", berhemê rave dike, bide berşêdan. Fonksiyona nivîskar netenê ev e ku; çîrokê, romanê bi devê gotinbêjê bide qalkirin. Di gel wê jî, fonksiyona wî/wê ya îdarekirinê, ragihandinê, çavderiyê û amadekirina tasvîrên felsefî heye. Lêbelê felsefe û hizrên ku bi devê leheng yan figuran bêne gotin, nayê wê maneyê ku ew fikrên nivîskar bi xwe ne. Gelek caran fikrên ku ji bîr û baweriyên nivîskar re, ji felsefe û ramanên wî yê şexsî re ters bin jî, bi devê leheng yan figuran dikare bê gotin.

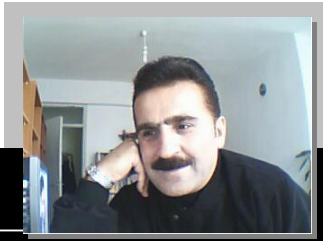
Hinek nivîskar hene, wek bîr û bawerî çep in, lê di berhemên xwe de cih didin bûyerên û fikrên dîni -olî- yan jî bi devê leheng û figuran dîtin û ramanên dîni- olî- pêşkêş dikin, lê nivîskar bi xwe wek wan nafikire. Yanî şexsiyeta, dîtin û ramanên nivîskar û yê leheng û figuran pirî caran newekhev in.

Di çîrok û romanê de vegotinbêj dikare xwe derxe pêş jî û dikare xwe bide paş jî û qet neyê dîtin. Ew li gor pêwîstiyê dikare carna xwe derxe pêş, ji bo ku bala xwendevanan bixşîne. Nivîskar li gorê fonksiyona leheng û figuran ji devê wan, dikare zimanekî giran jî û zimanekî sivik ê gelêrî jî bi kar bîne. Ew dema mirovekî nezan, yan jî mirovekî sade ê gelêrî, gundiyeke bide axaftin, ji devê wan nikare zimanekî giran ê teorîk, yan jî zimanekî entellektuelî bi kar bîne. Divê ziman li gor rewş, qarekter û fonksiyona figuran bê bikar anîn.

Di berhemên edebî de hêleke girîng jî mesela perspektîfê ye. Nivîskar malzemên destên xwe li gorê perspektîfa xwe bi kar tîne. Ye ku kalîta hunerê û berhemê dide nîşandan perspektîf e. Nivîskar li gor perspektîfa xwe reng dide berhema xwe. Ye ku xwedî perspektîfê fereh be, berhema wî / wê ji alî naveroka xwe ve berfirê e. Lênerîna perspektîfî dibe hîmê afirandina berhemê. Metoda afirandinê, teknîka nivîsê li gor perspektîfa nivîskar şikl û reng digre.

SÎNOR

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com



Mirov, ji ber ku tixûban di mêjiyê xwe de datîne, her tiştî li gorî zanîna xwe ya kûd û sînordar

disenifîne. Û bi vê feraseta xwe ya teng û têrlawaz dike ku sînorekî li dora bêsinoriyê deyne. Bi rastî ev sînor, sînore zanîna mirov a kêma û sînordar e. Belê ev fikr û hizra bisînor, sînorekî çêkirî li dora ji zanîn û hişmendiya mirovahiyê datîne.

Li gorî vê ferasetê, tiştê an mezin an jî biçûk e; an kin an jî dirêj e; an qels an jî xurt e; an nizm an jî bilind e. Ango tu dibetiyê nade guherbariya mezinahî an jî biçûkatiyê; ihtimalê nade kinî an jî dirêjiyê; mikûniyê nade nizmî an jî bilindahiyê; gengaziyê nade qelsî an jî xurtiyê. Heçku tiştê hem mezin hem jî biçûk e. Dîsa, hem kin û hem jî dirêje; hem nizm hem jî bilind e; hem qels hem jî xurt e. Bo nimûne, hêştir mezin e; belê heman gavê jî biçûk e. Li gorî çî biçûk, li gorî çî mezin e? An jî çî mezintir û jî çî biçûktir e? Hêştir ji hespê mezintir, belê ji nehengekî (balînayekî) biçûktir e. Dîsa, mar dirêj e; belê heman gavê jî kin e. Li gorî çî dirêj, li gorî çî kin e? Mar jî marmarokê dirêjtir e; belê ji werîsekî kintir e. Her wiha gir bilind e; belê heman gavê jî nizm e. Li gorî çî bilind, li gorî çî nizm e? Li gorî deştê bilind, belê li gorî çiyê nizm e.

Mirov dikare der barê xurtî û qelsiyê, xweşikî û zistiyê, qelewî û lewaziyê, xweşî û nexweşiyê, dûrî û nêzîkiyê, dewlemendî û xizaniyê û hwd. jî gelek mînakên berbiçav bide. Belê encam heman tişt e. Yanî mirov nikare tu sînor û tixûbên misoger li ber tu tiştî deyne. Çimkî her tiştî bi reng û awaya xwe, ji dijberê xwe tê cihêkirin û veqetandin.

Başî û nebaşî, qencî û xerabî, rastî û şaşî, heqî û neheqî jî wisa ne. Li gorî nêrîn û feraseta mirovan tişt tene guhertin û tene sînordarkirin. Gelek tişt bi hin mirovan xweş tene dîtin; belê bi hin mirovên din jî nexweş tene dîtin. Dîsa gelek kiryar bi hin kesan wekî tiştên baş tene qebûlîkirin; belê bi hin kesan jî wekî tiştên xerab tene qebûlîkirin. Her wiha gelek tiştên ku ji hêla hin mirovan ve wekî neheqî tene dîtin, ji hêla hin mirovan din jî tê kirin, ji hêla hin mirovên din ve jî wekî heqdarî tene pejirandin.

Ango rastiya hin kesan, dibe şaşiya hin kesên din. Guherbarî her gav dibe sedema dualîbûna tiştan jî. Ji bo wê, ji bilî rêbaz û qalibê formulasyonên derezanistî her tişt guherbar e. Û tu sînor ji bo wan tiştan nîn e. Sînore ku li dora wan tene rapêçandin jî, sînoren ku di hiş û mêjiyê mirov de hatine danîn in.

Ji ber ku sînor li ber hest, hêz û hizra mirov hatine danîn, ew nikare xwe rakêşe derveyê wan sînoren çêkirî û guherbar. Ji jiyana mirov bigirin heta bejn û bala mirov, ji mala mirov bigirin heta, mal û milkê mirov, ji axaftina mirov bigirin heta fikr û ramana mirov, ji xaka ku mirov bigirin, heta gund û bajarên mirov, ji erdnîgariya mirov bigirin heta welat û niştimana mirov...her der û her tişt bi sînoren stûr û çêkirî hatine dorpêçkirin û fesilandin. Tu tişt nemaye ku sînor jêre nehatibe danîn.

Ji do heta îro, tiştên ku mirov arasteyî perestî û hebândina zordarî û desthilatdariyê dikin jî dîsa ev sînoren ku li ber hêz û taqeta mirov hatine danîn in. Ji roja ku mirov bi mirovahiya xwe hesiyaye û heta îro, ji ber hizr û zanîna xwe ya bisînor, an hawara xwe kiriye hêzeke bêsinor an jî xwe spartiyê xweda(yekî) an jî xwedewendek e ku sînor ji hêz û heza wî/wê re tune ye. Singê Gelek sînoren bistrî yên ku mirovahiyê di mêjiyê xwe de raçikandine hin bi hin riziyan. Belê dîsa jî li dewsa wan sînoren bistrî, sînoren ku bi sedan sal neyên rûxandin di navbera xwe û hemcinsên xwe de daniye. Her ku zanîn û hizra mirovahiyê pêş de çûye, hin sînoren kevn rakirine, belê li dewsa wan, sînoren xurtir û kambaxtir ava kirine. Ev sînor, sînoren ku mirov ber bi benîti, koletî û dîlîtiyê vedikin bi xwe ne.

Sînoren ku mirov di hizr û kiryarên xwe de pêk anîne, bûne sînoren zanîn û hişmendiya mirova bi xwe. Belê her çendî ku ev sînor hin caran hatibin firehkirin û dorhêlîkirin jî, bi tevahî ji holê ranebûne. Ew sînoren ku îro li ber her tiştî û her têgihê hatine danîn, berdewama wan sînoren çêkirî yên ku dî goşa xwezaya bêsinor de mirovahiya hemdem ditengjiyê û diesirîne ne. Ev sînoren çêkirî û demdemî ne derfetê dide azadbûna mirov û ne jî jîn û giyana wî/wê.

Kaniya Helbestan

HEVALÊN MÎN



Sadiq Eskerî
sadbess@yahoo.com

Duh min di hembêza diya xwe da dizî
Pariyek nanê hişk û zaha
Çelpek bêhna evîna daykatiyê,
Duh min li kêlega qebrê babê xwe dizî
Tasek ava tezî û cemidî
Paşelek xweşmêrê û egêtiyê
Min parvekir ser hevalan
Heya birçî nebin li ser çiyar
Nekêşin hesreta hembêza daykan
Têhnî nemînin li payze varan
Netirsîn ji hoviya neyaran.

Lê hevalên min ne ji minin
Bi guran re diçin rêyan
Li piştî ji min dixin kêran
Li şîniya babê min digrin dîlan

Duh êvarî gava baran dibarî
Diya min bi baranê re digriya
Duh gava baran dibarî
Diya min xwe xist hembêza çiyar
Çiyayek hembêz kir û digot:
Bila necemidin lavên min
Netirsîn ji tariya şevê
veneciniqin ji hoviya dujmin

Lê diya min şaş bû
Ev ne lavên wê bûn
Ev ne egîdên caran bûn
Ev ne ji wanin birêsin destana
xweşmeriyê
Ev ne ji wanin ji erdê rakin tola xûna
babê min
Ev ne ji wanin şerê tarîtiyê ji bo hatina
roniyê bikin

Diya min şaş bû
Hevalên min birên gurane
Bila herin
Bila herin di tariya şevêda nuqum bin
Bila herin
Rêya pêvayî nivîya rêya wan be
Bila herin
Tola babê min ji erdê namîne
Bila herin
Hisreta diya min di dil de namîne.

*Meram ji diya min PDK Îranê ye
Meram ji babê min rêberên şehîd e*

Derhêner Seyfedîn Cebarı:

“Sînemaya Kurdî Hêj Negihîştiye Asta Baş û Pêwîst Ya Îroyîn”

Di navbera rojên 25 – 28.12.2006'an de li jêr çavdêriya Wezareta Rewşenbîrî ya Herêma Kurdistanê, yekemîn Festîvala

Navneteweyî a kurtefilman li Hewlêrê birêve çû. Di vê festîvalê de nêzik 50 kurtefilman beşdarî kirin. Di dawîya Festîvalê de hin berhem hatine xelatkirin, ku yek ji wan kurtefilma bi navê “Kamêra” bû ku ji aliyê derhênerê Kurd, Seyfedîn Cebarı ve hatibû çêkirin. Me ji aliyê Rojnameya Agirî ve bi hewce zanî ku li ser çawaniya xebat û berhemên wî hunermendê ciwan hevpeyvînekê pêre çê bikin.

Sefyedîn Cebarı kî ye?

Filmçêkerê Kurd, Seyfedîn Cebarı di sala 1981'an de li gundê Gocar a ser bi bajarê Urmîyê hatiye dinê. Xwendina xwe ya destpêkî û heya wergirtina dîplomê di Urmîyê de bi dawî kir. Pisporî û pişeya xwe ya filmçêkirinê di peymangeha Hunerên Ciwan de li bajarê Urmîyê wergirt. Navbirî heya niha 3 kurtefilm bi navê “Kabanî”, “Melakerem” û “Kamêra” berhem anîne. Filma wî ya bi navê “Kamêra” karî xelata baştirîn kurtefilmê di yekem festîvala Navneteweyî ya kurtefilman de li Hewlêrê de bidest bixe.

Keke Sefyedîn çawan û kengê bû ku we dest bi hunera Sînemayê kir?

Ez di zarokiya xwe de evîndarê hunera Sînemayê bûm, hunera Sînemayê hertim di hizr û xeyalên min de dilivivîn. Her li ser vê bingehê min di sala 2001'an de bi awayekî fermî dest bi kar û xebata xwe di vî warî de kir û yekemîn berhema xwe bi navê “Kabanî” di sala 2002'an de tomar kir. Kurtefilma min ya Kabanî derheq jiyana û bizav û hewlên jinên Kurd ên gundan e.

Hûn hunera Sînemayê çawan pênasedikin û ji bo kesên ku dixwazin tevî karê sînemayê bibin çî gotinek we

Hevpeyvîn: Dara Natiq



Seyfedîn Cebarı

heye?

Ez hêj xwe di vê astê de nabînim ku qala Sînemayê bikim, lê ez tenê wê hindê dibêjim ku ew kesên ku dixwazin tevî hunera Sînemayê bibin, divêt gelek mend û hêmin bin û herwisian rûvekirî bin û bo encama kar û berhemên baş divêt cehd û xebatekî zêdetir bikin.

Hûn girîngiya rêveçûna yekemîn Festîvala Navneteweyî ya Kurtefilman di Kurdistanê de çawa dinirxînin?

Festîvala îsal li gorî salên berê gelek baş bû. Kurefilmên baş bi teknîkên taybet beşdarî kiribûn, ya herî girîng û balkêş eva bû ku cuda ji filmên ku di Kurdistanê de hatibûn tomarîkirin, ji welatên Norwêj, Îran, Swêd û ... herwisian ji herçar parçên Kurdistanê kurtefilmên baş pişikdarê festîvalê bûn.

Taybetmendiyanê û festîvalê çî bûn?

Bi baweriya min ya herî girîng eva bû ku bo cara yekemîn bû ku di Kurdistanê de Festîvaleke Navneteweyî ya kurtefilman birêve diçe. Eva gaveke girîng û dîrokî ji bo sînemaya kurdî bû.

Xelatên Festîvalê bi çî awayekî hatne parvekirin?

Festîvalê bi giştî 3 film weke filmên herî baş li Kurdistanê û 3 film jî li derveyî Kurdistanê destnîşankirin, cuda ji wê çendê filmeke teybet ji Kurdistanê û yek jî li derveyî Kurdistanê weke yekemîn kurtefilm destnîşan kir ku filma min a bi navê “Kamêra” yek ji wan 3 filmê herî baş bû ku hate xelat kirin.

Dayîna û xelatê ji bo kurtefilma we çî bandorek li ser te hebû?

Ez bi wergirtina û xelatê gelek şad bûm, wergirtina wê xelatê bû sebêbê wê çendê ku ez zêdetir bême haydan û xebat û tekoşîneke kûr û berfirehtir bikim di pêxema tomarîkirina berhemên baştir.

Hûn reşşa sînemaya Kurdî çawa dinirxînin?

Mixabîn sînemaya Kurdî hêj negihîştiye asteke baş û evroyî, lê eva çihê keyfxweşiyê ye ku me filmçêkerên baş li herçar parçeyên Kurdistanê hene û filmên wan di astekî navneteweyî de tenê nişandan û xelatên cîhanî werdigirin û herwisa karîne çand û hunera Kurdî li gorî îmkân û şiyana xwe bi cîhanê bidne naskirin. Ez bi giştî pêşeroja sînemaya Kurdî baş dibînim.

Xebat û pirojeyên we bo pêşerojê çine?

Min du sinaryo li ber dest hene û ez hêvî dikim ku di sala 2007'an de wan bi dawî binim.

Gelek sipas ku we dema xwe bi me re veqetand.

Sipas ji we û xwendevanên we yên hêja.

Ji bo bersîvdana Xaçepirsa hejmaran (Sudoku) yê ya nû, tenê van sê xalên jêrîn berçav bigirin:

1. Hejmarên 1-9'ê di xet(xêz) û stûna serjêr de tenê carekê dubare dibe.
2. Hejmarên 1-9'ê di xet(xêz) û stûna çeprast de tenê carekê dubare dibe.
3. Hejmarên 1-9'ê di nava çargoşeke 3×3 de tenê carekê dubare dibe.

Bersiva Sudoku a Hejmar 54'an

9	4	1	2	8	5	3	6	7
3	2	7	9	1	6	4	8	5
5	8	6	4	3	7	1	2	9
1	7	3	5	2	8	6	9	4
8	9	4	7	6	1	5	3	2
6	5	2	3	9	4	7	1	8
2	3	5	6	7	9	8	4	1
7	6	8	1	4	2	9	5	3
4	1	9	8	5	3	2	7	6

Xaçepirsa Hejmaran (Sudoku)

6	1		4	2	5	9		
3	8		1	7	6	2		5
		2	8			6		7
7	6	8		4	3			
5	2		6	9	8		7	4
9	3		2	1	7	5		
1	4	6			2			
				6				
	7	3		8				6

Gefên Turkan Li Ser Kurdistanê Her Berdewam Dikin

Midehek e ku gefên Turkan li ser Kurdistanê Başûr û Kerkûkê û herwiha li ser bezandina sînorên Kurdistanê bi merema şopandina şoreşvanên Kurd berdewam dikin. Li vê derheqê de Serok Wezîrê Turkiyê, Recep Teyîb Erdoxan da zanîn ku: "Ger Kurd Kerkûkê



konterol bikin, Turkiyê bêdeng namîne. Erdoxan eşkere kir ku cehd û tekoşînek bo guherîna esnografiya bajarê kerkûkê heye ku em jî nikarin li hember de bêdeng bimînin". Lê eşkere nekir ku dê çawa û bi çi awayekê rê ji vê xebatê bigire.

Erdoxan herweha tekez li ser wê kir ku Turkiyê mafê wê heye ku bo şopandina kesên ku ew bi "şoreşiyên kurd" dinase, biçe nava xaka Îraqê. Wî zêde kir ku Turkiyê dê li dema xwe de kiryarên hewce bo xebata li dijî wan kesên ku wî bi terorîst dan zanîn, bi encam bigehîne.

Erdoxan li doma axavtina xwe de zêde kir ku Amerîka dê tûşî şaşiyê bibe ger ku ji dewleta Turkiyê ku têkiliyêke dîrokî û çandî bi welatên deverê re heye, bixwaze ku destêwerdanê di kar û barên Îraqê de neke. Herweha got ku me 350 KM sînorê hevpar bi Îraqê re heye û mere dibêjin ku destêwerdanê di Îraqê de nekin, lê çima Amerîka ku 10000 kilometran ji Îraqê dûr e hatiye maytêkirinê di kar û barên Îraqê de dike.

Turkiyê li ser vê bawerê ye ku 5000 çekdarên kurd ku ji bo Otonomiyê di Turkiyê de xebatê dikin, di Kurdistanê Îraqê de çeper girtine. Herweha Turkiyê bi tundî dijberiya ramana serxwebûn xwezîyê di Kurdistanê Başûr de dike, ji ber ku nîgeranê wê ye ku tesîrê ji Kurdên Turkiyê bike.

Serokatiya Herêma Kurdistanê:

zimanê gefxwerinê pare nake



Her di çarçoveya wan gefên Turkiyê de, berdevkekê bi navê Serokatiya Herêma Kurdistanê ragihand ku heyamek e ku berpirsiyarên Turkiyê dest avêtine axaftinên bêmana û bi zimanê gefan ve dipeyivin. Em tenê vê yekê ji wan re dibêjin ku ji bîra we neçe ku Împeratoriya Osmanî mêjdem e ku hatiye hilosîn û Îraq ne parek ji Turkiyê ye. Îraq welatek serbixwe ye û gelên Îraqê dê bi xwe çareserîya pirsên xwe bikin.

Berdevkê Serokatiya Herêma Kurdistanê li doma axaftina xwe de got: Ger ku hûn mafê destêwerdana di kar û barên welatan de bi xwe didin, divê çavnihiyê maytêkirina xelkê din di welatê xwe de jî bikin. Herweha da zanîn ku li cihê gefxwerinê, werin em destê hevkarîyê bo aliyê hev dirêj bikin, çunku cihan guheriyê û dema zimanê gefan biser çûye.

Pîsbûna Jîngehê Li Tehranê Di Mehekê De Jiyana 3600 Kesan Stand

Bi sedema pîsbûna jîngehê li heyamê mehekê de, 3600 kesan li Tehranê de jiyana xwe ji dest dane. Bi vî awayî Tehran bi yek ji wan bajaran tê hejmartin ku xwediyê jîngeheke gelek pîs e.

Di vê derheqê de çavkanî li zarê Mihemed Hadî Heyderzade berpirsiyarê jîngehê li şaredariya Tehranê ve eşkere dikin ku ji 23 Oktobê bo 22'ê Novemêrê bi awayekê rasterast yan nerasterast 3600 kesan bi sedema pîsbûna jîngehê jiyana xwe ji dest dane,



wate di rojê de 120 kes bi vê sedemê bûne gorî.

Navhatî herwiha zêde kiribû ku haletên mirinê bi sedema nesaxî û giriftên Dil bûne û eva jî kirîzeka cihê metirsiyê ye û dikare bi xwekujîyê bikom bihê hesabandin.

Hêjayî gotinê ye ku jîngeha Tehranê ji ber zêdebûna trombêlan bi terzeke metirsîdar pîs bûye, bi awayekê ku nîviya trombêlên wî bajarî ku nêzik bi 6 milyon dezgehan dibe, guh bi rênimayiyên parastina jîngehê nadin.

"PUK media"

Metirsiya Tûşbûna Bi Îdzê Gefê Ji 3 Milyon Moitadên Îranê Dike

Li gor gotina Dr. Kamiyar Elayî, Serokê "Ensîto Pars" di Îranê de pêtir ji 3 milyon moitadên bi madeyên bêhişker li Îranê de hene ku yan tûşî nesaxiyê Îdzê bûne yan jî ger tûş nebînin, metirsiya tûşbûnê gefê ji canê wan dike.



Wî da zanîn ku niha pareke zaf ji nifûsa tûşbûyî bi "HIV"ê di Îranê de li jinan pêk tê, ku ew jî bi egera berçavî û sedemên çandî û civakî nikarin ji alîkariyên hewce bo destnîşankirin û çareserîya vê nesaxiyê mifahê bistînin.



Herweha got ku di welatên Rojhilata Navîn û Asyaya Navîn de piraniya tûşbûyên bi vê rebtdayîn nesaxiyê bi encamdana kiryarên zayendî tî û zêde kir: Ez bawer im ku pirsgerêkên çandî, mezintirên astenga li ser rêya alîkarîkirin bi tûşbûyên vê nesaxiyê ye.

Dr. Elayî li vê derheqê de da zanîn ku di çanda me de li gor nebûna zaniyarî û şarezayiyên derheq vê nexweşiyê xelkê re tomet û buxtan tî ledayîn û eva jî dibe hegera wê ku kesê/a tûşbûyî xwe ji wergirtina hevkarîyên hewce bo pêşgîriyê biparêze û di encam de jî nesaxî bandora xwe bike û tûşî kesên din jî bibe.